

ondřej filípek

Stone Projects s potěšením uvádí první samostatnou výstavu Ondřeje Filípka (*1993), který vystudoval na Akademii výtvarných umění v Praze (atelier Vojtěcha Míči). Jeho práce byla představena na skupinových výstavách *Jiné místo: Diplomanti AVU 2018, Against Nature* v Národní galerii v Praze (2017) aj.

18.10.-04.11.2018

opening

17.10.2018, 18-21

„Byli jsme prý osvobozeni, ale jen za cenu toho, že jsme se zavalili technikou, které jsme se naprosto podřídili. Zatímco člověk dávných časů prý trpěl v řádu, kde mu byl nadřizen Bůh a jím předurčený panovník, kterým bylo oběma potřeba sloužit, člověk časů našich prožívá euforii svobody v neřádu, kde mu prý není nadřizen nikdo a nic, tak je třeba sloužit Ničemu a Nicotě.“

Jan Stern, Media, psychoanalýza a jiné perverze, Praha, Malvern 2006, s.4

„Ondřej Filípek se pokouší o nalezení nového řádu a narovnávání vztahů mezi technickými a „organickými“ věcmi, které jsou v jeho tvorbě homogenizovány v materiálu sádry. Morfologie jeho objektů vychází z produktů průmyslu, často stavebních materiálů, plastových rour a šroubů. Vytváří postavy, jejichž tělesnost je spojena s lidmi. Tyto polytechnické figury stojí a mají tělo protažené do výše jako Giacomettiho sochy. Podobají se ale také stvolům tropických nebo masožravých rostlin, které nevyrostly ze země, ale byly zkonstruovány ze středu těla, z nalezené součástky. Stavební materiál je specifický tím, že je předurčen ke spojování, stavění pokračování, k růstu, možná i proto přitahuje autorovu pozornost. Filípek se soustřeďuje hlavně na místa spojů, tam se odehrávají dramatické momenty sochy, obnažuje se její konstrukce. Chce zrušit mechanické vytváření věcí, výrobek proto postupuje procesu naturalizace – vytváří z něj přírodní formu, která je originální, má svou subjektivitu. Tvar technického předmětu, jenž autorovi slouží jako DNA budoucí sochy, reprezentuje komplex jeho vlastností a vztahů, který přechází do nového díla, ale proměněn v procesu organického vznikání tvaru – opět zastupujícího komplexnost nového objektu ne-technického a ne-humánního naturelu.“

Edith Jeřábková, Against Nature, Praha 2016, s. 66

stone projects
veletržní 32
170 00 prague
czech republic

opening hours
tue 11-14
wed 15-18
thu 11-14
and by appointment

www.stoneprojects.cz
@stone_projects_prague

monika stoneová
stoneova.monika@gmail.com
T: +420 728 892 430

ondřej filípek

18.10.-04.11.2018

opening

17.10.2018, 6-9 pm

stone projects
veletržní 32
170 00 prague
czech republic

opening hours
tue 11-14
wed 15-18
thu 11-14
and by appointment

www.stoneprojects.cz
@stone_projects_prague

monika stoneová
stoneova.monika@gmail.com
T: +420 728 892 430

Stone Projects is pleased to present the first solo exhibition of Ondřej Filípek (*1993). He graduated from the Academy of Fine Arts (in studio of Vojtěch Míča). His work was shown on group exhibitions *Another place: graduate show of the Academy of Fine Arts 2018*, *Against Nature* in the National Gallery in Prague (2017) and others.

„We were supposedly liberated, but the cost was that we buried ourselves in technology, to which we became completely subordinate. While people in the distant past supposedly suffered in an order where they were subordinate to God and had a predestined monarch, both of whom had to be served, people in our times experience the euphoria of freedom in disorder, where they are subordinate to nobody and nothing, and thus have to serve Nothing and Nothingness.“

Jan Stern, Media, psychoanalýza a jiné perverze, Praha, Malvern 2006, s.4

„Ondřej Filípek attempts to find a new order and adjust the relations between technological and „organic“ things, which are homogenized in his works made with plaster. The morphology of his object derives from industrial products, frequently construction materials, plastic pipes, and screws. He creates figures whose physicality is connected to people. These semi-technological figures are in a standing position and have a body stretches out vertically like Giacometti's sculptures. They also, however, resemble stalks of tropical or carnivorous plants that did not grow from the ground, but were constructed out from the center of the body, from a found part. Constructive material is distinctive in that it is predetermined for joining, building, continuing, for growth, and this may be another reason why it attracts the author's attention. Filípek focused most of all on point of connection, where the dramatic moments of the sculpture occur, exposes its construction. He wants to end mechanical processes of creation, and as such, his manufactured object follows a process of naturalization – he creates from it a natural form that is original and has its own subjectivity. The shape of the technological item that serves as DNA of author's future sculpture represents the complex of characteristics and relationships that it brings to the new work, though transformed in the process of organically creating a form, which once again stands in for the complexity of the new object whose nature is neither technological nor human.“

Edith Jeřábková, Against Nature, Praha 2016, s. 145